

Zâmbete, baloane și amintiri de neuitat

Parada Baloanelor cu Aer Cald de la Câmpu Cetății (comuna Eremitu, aproape de Sovata) era de mai mult timp pe lista lucrurilor pe care vreau să le fac. Știu că există mai multe parade și festivaluri ale baloanelor cu aer cald în România, însă aici sunt pe meleagurile originilor mele, tata fiind din Chiheru de Jos. Și așa am reușit să ajung încă de vineri seară la cea de-a 13 ediție a festivalului. Deși am ajuns devreme, coada la înscrierile cu doar 30 de lei pentru zborul captiv (balonul rămâne legat la sol, permițându-i astfel să se înalțe doar 30-40 de metri) era deja de cel puțin 100 de persoane. Se puteau face și înscrieri la zborul liber, contra unei sume de 450 de lei. Vremea bună acum, vântul slab de tot, abia așteptam să vină echipajele cu baloanele.

Petrecerea era transformată într-un fel de bălci relaxant - asta și datorită ardelelenilor prezenți în număr foarte mare aici - și mi-a luat timp să văd ce se întâmplă în spațiul imens... cât un câmp! Spații de joacă pentru copii cu tot felul de trambuline și tiribombe, corturi unde bomboanele,

jeleurile și acadelele te făceau să te topești, grătarele sfârâiau, kúrts-ii și langoșii te îmbiau cu aroma lor, tarabele artizanilor de tot felul îți furau privirile, muzica bună la un volum perfect ce venea de la scenă anima atmosfera. Ne-am oprit la cafea excelentă, pe care am „plătit-o” în câteva versuri amuzante compuse pe loc, după care ne-am tolănit în pufurile de pe iarbă cu privirea spre apus.

Până apar baloanele la festival, hai să ne întoarcem în istorie... Baloanele cu aer cald reprezintă prima tehnologie de zbor dezvoltată de oameni. Primul zbor într-un balon cu aer cald a fost realizat în Franța anului 1783 de către frații Montgolfier - celebrii inventatori și inovatori francezi. Prototipul balonului ce avea să zboare cu oameni în 1783 a fost realizat în 1770 - balonul era captușit cu hârtie și înălțat de materiale arse care produc mult fum. În mai 1783 are loc o demonstrație publică cu un balon gol - într-un zbor de 10 minute la o altitudine de 1500 de metri, apoi în septembrie alt zbor, cu animale la bord, se ridică în prezența Regelui Ludovic XVI care,

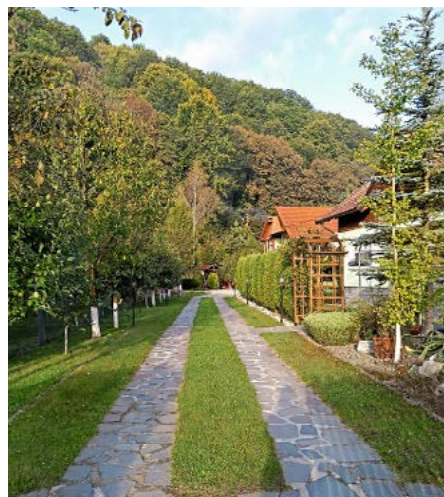
văzând succesul, decide să finanțeze cercetările fraților Montgolfier. Așa că 21 noiembrie 1783 balonul se înalță cu primii oameni, fizicianul Pilâtre de Rozier și ofițerul Marquis d'Arlandes într-un zbor lin de 25 de minute. Iar în decembrie, o altă încercare avea să aibă succes: zborul cu un gaz mai ușor decât aerul: hidrogenul. De aici apar concursurile și paradele și baloane din ce în ce mai sigure.

Uite și echipajele! Au ajuns în incinta festivalului trei echipe care numaidecât au întins prelatele, au dat nacelele jos de pe platformă și au dat drumul la un ventilator imens care să împingă aerul direct în baloane. Ușor-ușor balonul se făcea din ce în ce mai mare. Lumea asista uimită la acest proces pe care nu-l vezi în fiecare zi. Când balonul s-a umblat suficient, flacăra a pornit ca să-l ridice de pe iarbă. Echipa a împins nacela și gata! Balonul a fost gata să se înalțe!

Când toți eram atenți și uimiți de show-ul la care asistam, în spatele nostru s-au ridicat spre asfințit, din comuna alăturată, șase baloane colorate. ➤

Un singur balon cu aer cald ne încântă și ne bucură la orice vârstă, mai ales dacă am crescut cu romanele lui Jules Verne și ne amintim de incredibila aventură de cinci săptămâni din celebrul roman. Ba chiar, acum în vremurile moderne, ne oprim oriunde am fi și scoatem telefonul ca să immortalizăm momentul, nu? Iar acum gândiți-vă: dar cum e când vedem mai multe baloane ce se ridică în văzduh?

► Șase baloane se înșirau în fața soarelui cald în seara unui septembrie târziu. „Uaaaaa”, se tot auzea în cor, pe diferite voci, fiecare încercând să prindă superbitatea momentului prin obiectivul camerei foto. Tot așteptam să se apropie, însă cât de slab era vântul, bătea în cealaltă direcție. V-am spus că baloanele cu aer cald depind 100% de condițiile meteo? Tocmai de aceea, destul de des, baloanele mai aterizează forțat prin curțile oamenilor, sau prin munți, numai să fie în deplină siguranță. Ba chiar înainte de începerea festivalului, baloanele au ajuns în Munții Gurghiului, unde au aterizat forțat. Salvamontiștii i-au ajutat pe piloți și pe pasageri în găsirea celui mai bun drum înapoi, iar toată lumea a fost în deplină siguranță. Iar pasagerii au

rămas și cu o aventură de neuitat!

Gata de zbor! Patru baloane au fost în incinta festivalului de care publicul s-a bucurat toată noaptea. Flăcările lumineau incinta, în timp ce micii participanți învățau să înalțe zmeie, iar cățeluși simpatici zburdau în voie pe pajiștea întinsă. Ah, a apărut și o parapantă cu motor care a făcut senzație printre baloanele colorate! La lăsarea întinericului, Calea Lactee și-au făcut apariția peste baloanele care încă stăteau ridicate. Mii și mii de stele se vedeau perfect în atmosfera curată de munte. Asta da relaxare totală. Am stat în festival până când am simțit că frigul umed și vânticelul rece îmi intră până în măduva oaselor. Abia atunci am decis să plec în camera mea călduroasă și primitoare de la Casa Maria.

Sâmbătă dimineață, pe cer senin, baloanele s-au ridicat din nou și au putut fi admirate din toate satele din preajmă, fiind sus-sus de tot! În incinta festivalului, au avut loc diverse activități cu aparte de zbor, dansuri, costume și concerte, atât cât a permis vremea, că după ora 15 a început să plouă mocănește, ca la munte, dând peste cap întregul program al organizatorilor. Mi-a părut tare rău, abia așteptam să mai am parte de încă o seară liniștită.

Așa că mi-am petrecut timpul la cazare, la Casa Maria. Am stat la o pensiune de vis, ascunsă de aglomerație, la marginea Sovatei spre Săcădat. Tot timpul caut locuri primitoare, curate și care îmi oferă un colț de natură. Aici, la Ghiță și la Maria Neag, cei doi proprietari, am avut parte de o

ședere cum de mult timp nu am mai avut parte. Vorbim de o vilă mare cu cinci camere (capacitate 12 persoane) ce poate fi închiriată de un grup de prieteni (are bucătărie și un living încăpător), o căsuță mai mică în care stau proprietarii și e disponibil un apartament cu două camere și o curte imensă, cu un design de poveste, cu flori, pomi fructiferi, conifere și gazon. Familia Neag s-a extins în timp și a mai cumpărat o bucată de pământ, aflată pe celălalt mal al pârauului Sovata. Așa că pâraul efectiv le trece prin curte. Pe un pod ajungi la locul de joacă pentru copii - cu trambulină, leagăne și căsuță în copac, dar și la terenul de tenis. Să vă mai spun că prin spatele curții trece mocănița, iar apoi începe o pădure deasă și verde ca-n povești, ce urcă până în vârful muntelui la poalele căruia se află

pensiunea? Și dacă nu v-am impresionat suficient, trecem pe la spațiul de grătar, acoperit. Și, dacă nici asta nu e suficient, vă prezint Ciubărul: un butoi din lemn de esență tare, cu băncuțe în interior, umplut cu apă sărată adusă de la Praid cu cisterna, apoi încălzită la peste 30 de grade - cu sistem de filtrare și recirculare atașat, bineînțeles! Poți face cure de tratament în apă sărată, fără să te înghesuși la ștrand (vara) sau să îngheți de frig (iarna). E așezat chiar pe malul pârauului ca să includă și o terapie fonică și e situat într-un

semi-foisor - deci acoperit - în care există și duș. În două zile, am învățat să mă bucur din nou de micile plăceri ale vieții, departe de orașul aglomerat: de o cafea bună dimineața, de contemplarea naturii dintr-un leagăn de lemn, de gogoșile doamnei Maria - o persoană caldă și cu suflet mare, care vrea doar să-și vadă clienții nu doar mulțumiți, ci încântați de sejurul lor. Am înțeles de la cunoscători că și jinarsul (numele local pentru palincă sau țuica fiartă de 2 ori) de la domnul Ghiță e excelent!

Sovata este o zonă turistică și asta vreau să vă amintesc în finalul acestui episod. Ea oferă, dincolo de tratamentele bine-cunoscute al băii, trasee în natură pe jos sau cu bicicleta pentru descoperirea munților, Drumului Apelor Minerale sau Drumului Sării (disponibile pe www.visitsovata.ro), călătorii cu mocănița, mese îmbelșugate la păstrăvării, și vacanțe de relaxare de neuitat!

Text și foto: Corina Măteș